

*S i m i n a
M a r i a
T o f a n*

CÂNTEC
DE
ADORMIT
FRICA

- p o e z i i -

București, 2022

Ilustrație copertă: *Anamaria Bărbulescu*

Coperta: *Andi Dumitrache*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOFAN, SIMINA MARIA

Cântec de adormit Frica : poezii / Simina Maria Tofan. -

București : Bifrost, 2022

ISBN 978-630-6514-09-0

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.
Copyright © 2022

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

PREFATĂ

Simina, poeta mea contemporană preferată, trăiește viața și o simte:

„Sufletul meu e o livadă cu nuci
Nucile sunt gânduri scuturate de vânt
Pe care le adun cu grijă,
le dezbrac de coajă și
le disec miezul de trăiri
în care mi-am pus la adăpost toată ființa
Asemenea nucilor care se sparg cu greu,
și eu am o carcasă de frică care
mă ține încătușată și pe care încerc
să o sparg cu pumnii,
dar e atât de solidă încât
puterile mă părăsesc cu fiecare lovitură
Port de când mă știu carcasa asta,
e ca o bulă invizibilă cu care trec
prin sau pe lângă viață
Aștept clipa când atingerea ta
o va zdrobi și eu liberă de frică voi fi.”

Îmi amintesc cum citeam la petrecerea de lansare a unui volum de poezii de al Siminei. Exact ca înnotătorii, luam o gură mare de aer și citeam cât de repede puteam. Am aruncat o privire în sală, și toată atenția era asupra mea, și a ei, a poetei. Sentimentele ei prinse ingenios în cuvinte, pe etape ale vieții: naștere, tinerețe, bătrânețe, căsătorie, singurătate și moarte.

Cartea se numește Corespirație. Prima carte pentru care am scris câteva cuvinte pentru evenimentul lansării. Îmi amintesc că am luat cartea cu mine la mare. Și am început să scriu despre ea, chiar din tren. Era 1 mai și toată lumea încerca să ajungă la mare. Am scris pe tren, pe plajă, și am respirat briza mării și corespirat cu versurile din cartea Siminei, ce are ingenios o ilustrație în formă de plămân pe coperta cărții ei de poezii. Când am terminat de citit recenzia, Simina s-a întors spre mine, și mi-a spus că exact asta a vrut să spună prin poeziile ei, și că am înțeles-o foarte bine. A fost o bucurie așa de mare, mai ales că în afară de poeziile ei din acel volum, nu știam nimic despre ea, și nu o văzusem niciodată.

„Asemenea nucilor care se sparg cu greu”, ne place să ne pierdem în personajele cărților, să simțim cu ele, să le trăim viețile. Să ne pierdem în povești, ca într-un alt univers, în care folosim cuvintele ca pe o cale de intrare în imaginație.

Poveștile ne plac cel mai mult pentru că ne trimit în altă viață, iar poezia are darul să te trimită, ca vântul pe fulgul de nea, mereu de alte forme, în diferite povești, simțiri, amintiri, unele noi, altele vechi. Ca un meșteșug transmis din generație în generație, cuvintele te vor transpune în simțire și imaginație. Te vei bucura, îndrăgosti, plictisi, îmbujora cu sufletul plin de melancolie, fugi, rămâne sau pleca, mereu în alte universuri ale cuvintelor atent meșteșugite. Ca un frâu liber al imaginației poetei, ce îți deschide ochii spre tărâmurile nebănuite.

De aceea, nouă scriitorilor ne place să scriem și vouă cititorilor să ridicăți cartea de pe raftul librăriei, bibliotecii de acasă, sau să vă puneți căștile pentru o carte audio! Cum făceau odată gramofonul sau pick-upul care ne aduceau mesajele regalității, muzică sau povești scrise de scriitori români.

Poezia e foarte vie, o simți peste tot: la 5 to go într-un cappuccino cu amaretto, acasă pe pernă, în dialogul cu Dumnezeu, în livada cu nuci, la mare, în florile de cireș, de tei, în copilărie în pijamale cu unicorni, în părul ce pare un insectar viu, iar iubitul numără fluturii din el.

„Mâinile noastre sunt planete
ce gravitează una în jurul celeilalte
Părul meu e un insectar viu
iar tu-mi numeri fluturii din el
și mi-i dezmierzi cu grijă
Suflu peste firul de păpădie din iarbă
și-mi pun o dorință.

Dorințele nu se spun, altfel nu se mai împlinesc
De data asta fac o excepție,
îmi doresc să fim așa pe-o pătură
într-un parc de lângă un lac
și peste un an sau doi sau mai mulți.
Îmi doresc și atunci să-mi analizezi
fluturii din păr sau orice altă
zburătoare cu aceeași tandrețe ca azi,
cu aceeași tandrețe ca mâine."

Un alt motiv este Adevărul, așa cum nu a mai fost scris vreodată, ca și cum ar fi o relicvă abia descoperită de cercetătorii de cuvinte:

„Adevărul e o ploaie de neadevăruri dezgolite
care se rușinează precum Adam și Eva în Grădina Edenului

Atunci când sunt prinse vrând să pară
altceva decât ceea ce sunt
Adevărul e lumina care supără
retina pentru că e orbitoare și
adeseori copleșitoare pentru ochiul vulgar
Adevărul e ceața care se năruie
odată ce ploaia îi spală urma și
poți privi verde în față
ceea ce nu era dat pe față
Adevărul este o palmă de la
viață care-ți cere să-i întorci și celalalt obraz
Adevărul e ludic, e un joc între minte,
suflet și noroc, un fel de piatra, hârtie, foarfeca
câștigă cel mai inteligent, deși nu e mereu corect
Adevărul e o cortină de fier ce cade
lejer peste suflete puternice și curajoase,
suflete ce știu să plângă, să piardă, să renunțe,
dar și să renască și să prindă din nou viață
Adevărul este modest, nu bate la ochi,
nu se fălește, dar mai presus
de orice, Adevărul este Demn.”

Îți vei turna licoarea preferată, cafea sau Tequila Sunrise
și vei deschide cartea și instant vei simți, odată ce ochii citesc
literele iar creierul le va procesa și noi circuite se vor conecta iar
tu vei fi transpus în universul simțirii. Când vei închide cartea să
îmi spui ce ai simțit!

Și ce ar fi dacă la următoarea cafea, vei lua cu tine cartea
Siminei și vei citi din ea? Cum ar fi?

Ce ar fi dacă, pe parcursul călătoriei am folosi cărțile ca niște ghizi sub acoperire, să ne transporte în universuri imaginare, să ne trimită pe notele muzicale ale literelor, gândurilor și sentimentelor?

În cartea Siminei decorul prinde viață odată cu „el”, cu muzica sufletului ei, frământările, bucuriile, copilăria și iubirea.

„Muzica sufletului meu e o simfonie
Ce nu poate fi transpusă în note muzicale goale
Muzica sufletului meu e clinchetul unor clopoței
Rușinați de o pală de vânt ce roșesc candid la soare,
Muzica sufletului meu e un orizont pestriț de flori
De câmp presate între paginile unui roman de dragoste
Muzica sufletului meu e budincă cu vanilie a bunicii,
E o felie de unt cu marmeladă,
Muzica sufletului meu e speranța,
E ludică, e viața
Muzica sufletului meu e viața.”

Sper că v-am făcut sete de poezie și cum speră Simina,
sete de viață!

E l e n a T a b i t a B ă b e s c u

Idile și pastile

Printre idile și pastile
Mă caut febril pe mine
Nu-mi mai recunosc culoarea ochilor,
Nu-mi mai recunosc vocea, mâinile, părul
Sunt o statuie de ceară
Într-un muzeu ce dă să se topească.
Sunt neviața unor vieți ce s-au cerut trăite la timpul lor
Dar timpul lor n-a venit niciodată
Nici tu n-ai mai venit niciodată.

Printre pastile și idile
Te caut azi pe tine
Cu sufletul pământ din care te plămădesc în gând
Ochii mei capătă culoarea ochilor tăi
Vocea mea, mâinile, părul
Te cuprind cu brațe de lut ca odinioară.
Printre idile și pastile,
Prin neregăsirea noastră
M-am regăsit pe mine.

Eu sunt

Eu sunt poezia din poezia asta
Eu sunt rima cu care îmi leg șireturile când
ies să alerg prin ploaie ca să-mi spăl
gândurile și să uit de mine.

Eu sunt metafora din strofa
în care ne jucam aruncând soarele
ca pe o minge de la unul la altul
și tu dispari cu tot cu minge,
lăsându-mă singură pe Pământ.

Eu sunt hiperbola stihilor
care amenință să rupă zăgazuri
de iubire ce urlă de insomnie
Eu sunt antiteza dintre femeia-dor
și femeia cu inima-zăvor
Eu sunt punctul.
Punctul care marchează că iubirea
nu-mi mai calcă pragul până când
nu voi pune eu din nou punct și virgulă.

La adio

Singurătatea mă transpiră
cu transpirații reci pe frunte și pe gene
Chipul meu e bătătorit de
drumurile tale dus/întors dintre
ce ar fi putut fi și n-a fost,
ce mi-au pavat buzele
cu cimentul absenței tale.

Mă duc la oglinda care cu urechi
din cioburi mă ascultă punându-i
cea din urmă întrebare:
”Oglindă, oglinjoară, se mai întoarce el oare?”
Oglinda rămâne mută...
Te pierd în depărtare cu ochii pironiți
spre mare și mă înec într-un bilet de plecare.

Rugăciune

Îmi plec sufletul în genunchi.
Sufletul meu e obosit după atâta Căutare
De sens, de iubire, de iertare.
Am parcurs mile de lacrimi
cu picioarele desculțe pe poteci
care m-au adus în final în fața ta, Tată.
Cuvinte nu mai găsesc,
mi s-au topit între corzile vocale
când încercau să se elibereze
de povara Gândului nerostit.
Capul mi-e plecat, în semn de smerenie
și oricum nu-l mai pot ține ridicat
căci tot trupul mi-e un conglomerat
de durere opacifiată, din care
nici lacrima nu mai țâșnește.
Îți spun atât: că nu știu ce să-ți spun,
doar stau în prezența Ta
Deși trupul, mintea, sufletul, curajul,
nădejdea, toate mă dor
Dar nu mă mișc de acolo.
În genunchi, cu ochii uscați,
o lacrimă se ivește pe obraz,
e semn că unde s-a născut

lacrima s-a născut speranța.

Îți mulțumesc.

Fata cu ochi de porțelan

Am vrut să-ți scriu o scrisoare
Cu litere din lacrimi, dar ochii mei
Un mai aveau nici lacrimi, nici cerneală,
Ochii mei secaseră, nu mai aveau nimic omenesc
Mă priveau străini din oglindă doi ochi
De porțelan ca de păpușă.
Devenisem toată o păpușă de porțelan
Fragilă, gata să se spargă la prima atingere a
neatingerii tale,
Așa că am luat o pensulă și am desenat cu
Stângăcie, în culorile pulsului, o pată de viață.

Dacă într-o zi

Dacă într-o zi aş uita
să-ți iau eu cappuccino
cu amaretto de la “5 to go”
așa cum făceam în multe dimineți?
Dacă într-o zi ți-aș spune
că buza ta de jos e mai plină
și că miroase a iasomie?
Dacă într-o zi n-aș avea chef să facem
Dragoste pe canapea?
Dacă într-o zi pur și simplu
aș fi prea obosită sufletește
încât să te mai iubesc?
Dacă într-o zi chiar m-aș plictisi
de tot de noi, mi-aș face bagajul și aş pleca?
Tu... m-ai aștepta pe peron în gară
cu un latte cu cocos de la “5 to go”?

Un fel de fericire

Cu sufletul îți adu-mec mirosul
ce zace tolănit pe perna ta.
Azi nu caut să pun
fericirea de A FI în cuvinte,
Azi vreau doar
să mă bucur de o cafea fierbinte.
Te cuprind în brațe
din spuma de lapte,
tu-mi zici că sunt prea pisicoasă,
dar nu-mi pasă, azi vreau să te iubesc
ca-n prima zi, azi nu știu cât vom mai fi,
dar clipa asta e irepetabilă,
aici și acum mi-e atât de bine...
Mă săruți pe gât, îmi spui că
ai de gând să mă ții în brațe pe vecie.
Cafeaua dă în clocot, dar în bucătărie
miroase a noi și am și uitat că azi e joi.

CUPRINS

Prefața / 5
Idile și pastile / 11
Eu sunt / 12
La adio / 13
Rugăciune / 14
Fata cu ochi de porțelan / 16
Dacă într-o zi / 17
Un fel de fericire / 18
Introspecție / 19
Somn ușor, pui de om! / 20
Goană inutilă / 21
Portret de familia / 22
Livada cu nuci / 23
Izbăvire de negasit / 24
Legi nescrise / 25
Sonet de despărțire / 26
Împletire / 27
Schiță de iubire / 28
O cheamă Durere / 29
Lorelei / 30

- Împreună / 32
Aici și acum / 33
Gramatica iubirii / 34
La răsărit / 35
Renaștere / 36
Am lăsat / 37
N-a fost să fie / 38
Brațele Tatălui / 40
Îngerul meu păzitor / 41
Simțire / 42
Vina de-a ne fi născut / 43
Te aștept în creierul meu / 44
Schimbare de perspectivă / 46
Din cer cad stele și mere / 47
Dacă m-ai iubi un pic / 49
Albastru nesfârșit / 50
Renunțare / 51
Sunt suflete / 52
Pofta de „nu mă uita” / 53
Iubirea de sine / 54
Yin și Yang / 55
Nostalgie / 57
Declarație de dragoste / 58
Femeia / 59
Religia mea e marea / 61

Apel de urgență / 63
Nemurire / 63
Frumosul din noi / 64
Dezumanizare / 65
Breaking news / 66
Șaispe' ani / 67
Cântec de adormit Frica /69
Blocaj existențial / 70
Nașterea primordială / 72
Ieșirea din tine / 73
Uitarea de-a te fi uitat / 75
Păpușa /76
Semnul interzis / 77
Te anunț că plec / 79
Dimineți cu cocos / 81
Apus de iubire / 82
Împăcarea cu sine / 84
Oamenii devin amintire / 85
Adevărul / 86
Seară de August / 88
Punct și virgulă / 90
Iad / 92
Revelație / 94
Poezia cu cireșe amare / 95
Nepoveste / 96

Testament / 97

Closure-ul care n-a venit niciodată / 98

Păsărea Phoenix / 100

Ploaie și vin roșu / 101

Gând pe o pagină goală / 102

Muzica sufletului meu / 104

Tequila Sunrise / 105

Setea de viață / 106

